

[Wilhelm]

blematiske dele. Hvis skatteministeren har ret i, at dette forslag overhovedet ikke berører udenlandske kunstnere og øvrige berøres indkomst eller de danske arrangørers udgifter og dermed billetpriserne, fordi skatten i hjemlandet, som også den socialdemokratiske ordfører fremhævede det, bliver tilsvarende nedsat, så må vi se med sympati på forslaget.

Men vi nærer stor skepsis over for ministerens oplysning. Det er jo klart, at den foreslåede skat reelt bliver degressiv, og desuden føler vi os ikke spor overbevist om, at der almindeligvis vil ske kompensation ved modregning i hjemlandet. Sker det ikke, vil forslaget klart virke hæmmende på kulturel udveksling og inspiration, og hvis advarslen herom er rimeligt begrundet – det kan vi måske under udvalgsarbejdet efterprøve ved sammenligning af honorarkravene i lande med og uden en sådan kunstnerskat – skal man ikke regne med VS' medvirken.

Vi skal ikke have gjort dette land til en kulturel ravnekrog i endnu højere grad, end det er, og slet ikke på grund af nidkærlighed omkring gæstekunstneres skattebetaling. Vi skal ikke sætte en stopper for ting som Jazzhus Montmartre, for Galefestivalen, for teaterudveksling, for cirkus osv., og jeg nævner bevidst netop de aktiviteter, som næsten 100 pct. består i udenlandske kunstneres gæsteoptræden. Vi skal ikke sætte en stopper for det af hensyn til en lov, som efter ministerens egen fremsættelse ikke har nævneværdig økonomisk virkning. Vi skal tværtimod erindre os, at der i forvejen er en 22 pct.s brutto-skat via moms på kultur her i landet, også på udenlandske kunstnere.

Jeg husker ikke, som CDs ordfører var inde på, om det direkte indgik i argumentet for kultur Momsen i sin tid, at der var et problem med skatten for de udenlandske optrædende. Men hvis det oven i købet er rigtigt – og det er da muligt, at vores venner i SF, som var medstiftere af den dér forbandede moms i sin tid, kan huske det – taler det jo endnu mere for ikke her at komme med både pest og kolera.

Hvis det viser sig, at ministerens oplysninger om, at forslaget ikke får indflydelse på honorar- eller billetniveauet, men alene på andre landes skatteprovenu, ikke holder aldeles tæt, må VS vende sig mod den del af forslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu gik det vel ikke så galt med kulturen endda, selv om man gennemførte denne lovgivning. Men det er da klart, at det vil være urimeligt at gennemføre en speciel beskatning i Danmark, hvis den ikke kan modregnes i hjemlandet, men hvis den kan modregnes i hjemlandet, finder jeg det da rimeligt, at vi gennemfører en beskatning her i Danmark. Jeg mener, at det er det, som ligger i skattelovgivningen, og jeg går da ud fra, at det er skatteministerens mening, at det er muligt.

Hvis det er tilfældet, ser vi i øvrigt ikke nogen indvending mod gennemførelsen af forslaget. Hvis det derimod ikke er tilfældet, kan der vel blive nogle problemer, og så må vi jo tage dem op og se, om det er rimeligt, at vores egne kunstnere i vort eget hjemland bliver diskrimineret.

Det er da helt rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at det ikke kan hjælpe, vi er så large over for de udenlandske, at vi diskriminerer vore egne. Der må jo være en rimelig balance, og den må vi se at finde ved en lovgivning som denne, når vi nu skal ind på gebetet. Når det ingen penge koster, må det væsentlige i lovforslaget jo være at finde denne balance, så man ligestiller de kunstnere, vi har herhjemme, og dem, der kommer udefra.

Mette Madsen (V):

At lægge kildeskatt på fremmede kunstnere er jo ikke nogen ny tanke; en sådan genial idé har den ene vindskibelige skatteminister efter den anden haft. Men heldigvis har der samtidig siddet nogle meget fornuftige kulturministre, som har jordet dem igen, kulturministre som Helveg Petersen, Nathalie Lind og Niels Matthiasen, fornuftige, fordi provenuet jo vil være så yderst begrænset, medens konsekvenserne er mange og alle negative.

Venstres ordfører har været inde på den økonomiske side af sagen. Jeg skal fremdrage nogle af de kulturelle virkninger. Først og fremmest den, at kunst jo ikke trives i national isolation. Et lille land som Danmark har et vældigt behov for inspiration og udfordringer udefra, og det har danske kunstnere jo fået gennem årene, dels ved, at de selv er rejst ud, dels også i meget høj grad ved, at de store verdensnavne på kunstens område har